

Vergaderjaar 1992-1993

23 250

Regels voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (Wet vervoer gevaarlijke stoffen)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD

1. VOORSTEL VAN WET

In artikel 1, eerste lid, onderdeel b, ontbrak de zinsnede aan het slot, beginnende met «indien».

Artikel 11 luidde:

Degene die met een voertuig langs de weg gevaarlijke stoffen vervoert is verplicht de krachtens de Wegenverkeerswet als zodanig aangeduide bebouwde kommen van gemeenten zoveel mogelijk te vermijden.

Artikel 17, eerste lid, luidde:

1. Indien provinciale staten bij toepassing van artikel 16, eerste lid, niet voldoet aan de verplichting, bedoeld in artikel 16, tweede lid, voorziet Onze Minister op kosten van de provincie daarin.

Artikel 19, eerste lid, luidde

1. Indien de gemeenteraad bij toepassing van artikel 18, eerste lid, bedoeld in artikel 18, derde lid, voorziet Onze Minister op kosten van de gemeente daarin.

In Hoofdstuk IV ontbraken de opschriften «§. Toezicht» en «Opsporing».

Artikel 35 luidde:

1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze wet strafbaar

gestelde feiten zijn, onverminderd het bepaalde bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast:

a. de ambtenaren, bedoeld in artikel 34, eerste lid, voor zover daartoe bij besluit van Onze Minister en Onze Minister van Justitie aangewezen;

b. voor zover het betreft de handelingen bedoeld in artikel 34, tweede lid: de bij besluit van Onze Minister en Onze Ministers van Defensie en van Justitie aangewezen ambtenaren;

c. de bij besluit van Onze Minister en Onze Minister van Justitie, en waar nodig Onze andere Ministers, wie het aangaat, aangewezen ambtenaren.

2. Onze Minister kan de bevoegdheid tot opsporing van de ambtenaren, bedoeld in het eerste lid, onder c bij de aldaar bedoelde aanwijzing beperken.

3. De ambtenaren, bedoeld in het eerste lid, zijn tevens belast met de opsporing van de feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 179 tot en met 182 en 184 van het Wetboek van Strafrecht, voor zover deze feiten betrekking hebben op een bevel, vordering of handeling, gedaan of ondernomen door henzelf.

In artikel 36 stond aan het slot «en 35, eerste lid».

In artikel 42, eerste lid, stond na «eerste lid»: en 35, eerste lid, onder a.

Artikel 44a ontbrak.

Aan artikel 46 was een tweede lid toegevoegd, luidende:

2. De in het eerste lid bedoelde verplichting geldt niet indien de desbetreffende aangelegenheid een besluit betreft dat uitsluitend strekt tot uitvoering van een bindend besluit van de Raad of de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

In plaats van artikel 49, tweede, derde en vierde lid, stond:

2. De in het eerste en tweede lid bedoelde vergoedingen kunnen niet meer bedragen dan de voor de aldaar bedoelde handelingen werkelijk gemaakte kosten.

3. Bij algemene maatregel van bestuur worden de bestanddelen aangewezen, waaruit de in het eerste en tweede lid bedoelde tarieven zijn samengesteld.

Artikel 50 luidde:

Tegen een besluit als bedoeld in de artikelen 14, eerste lid, 16, eerste lid, 18, eerste lid, 26, eerste lid, en 30, eerste lid kan een belanghebbende beroep instellen bij de rechtbank.

Artikel 51 luidde:

1. Het hoofd of de bestuurder van een bedrijf, waarin handelingen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, worden verricht, is verplicht te zorgen dat in dat bedrijf niet in strijd wordt gehandeld met het bepaalde bij of krachtens deze wet.

2. Gelijke verplichting rust op het toezichthoudend personeel voor zover het door het hoofd of de bestuurder schriftelijk met de zorg voor de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet is belast.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bedrijf mede verstaan een instelling, dienst of bedrijf onder beheer van een openbaar lichaam of een bedrijf, waarmee het maken van winst niet wordt beoogd.

Na artikel 51 was een Hoofdstuk V ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK VI. STRAFBEPALINGEN

Artikel 52

1. Overtreding van de artikelen 4, 5, 10, 21, 24, 27, 29, 31, 33, alsmede het niet voldoen aan een verplichting omschreven in de artikelen 11, 47, 48, tweede lid, en 51, eerste en tweede lid, wordt gestraft hetzij met hechtenis van ten hoogste een jaar en geldboete van de derde categorie, hetzij met een van deze straffen.

2. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 53

1. Overtreding van de artikelen 4, 5, 10, 21, 24, 27, 29, 31, 33, alsmede het niet voldoen aan een verplichting omschreven in de artikelen 11, 47, 48, tweede lid, en 51, eerste en tweede lid, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of geldboete van de vijfde categorie, indien de schuldige weet of ernstige redenen heeft om te vermoeden dat daardoor gevaar voor de openbare veiligheid kan ontstaan.

2. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

In artikel 59, onderdeel C, luidde het eerste lid van het voorgestelde artikel 21a:

1. Het is verboden zonder

vergunning bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aan te wijzen splijtstoffen of ertsen of in bij of krachtens die maatregel aan te wijzen gevallen splijtstoffen of ertsen te vervoeren.

Aan artikel 59 waren de onderdelen H en I toegevoegd, luidende:

H

In artikel 77, eerste lid, onder a, wordt «artikel 15, 29, 38, eerste lid, of 76a,» vervangen door: artikel 15, 21a, 29, 38, eerste lid, of 76a,.

I

In artikel 78, eerste lid, onder a, wordt na «21», ingevoegd: 21e, eerste lid.

Artikel 59a ontbrak.

Artikel 60, vierde lid, luidde:

4. Bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, kan de bepaling die ingevolge het eerste lid in werking is gesteld, buiten werking worden gesteld, zodra de omstandigheden dit naar Ons oordeel toelaten.

Artikel 61a ontbrak.

In artikel 62 ontbrak de zinsnede beginnende met «die voor de verschillende hoofdstukken»

2. MEMORIE VAN TOELICHTING

In Hoofdstuk I, paragraaf 1, ontbrak aan het slot de passage beginnende met «Aan het slot van deze paragraaf».

In Hoofdstuk I stond aan het slot van paragraaf 3: Tenslotte is de regeling van de strafsancie in overeenstemming gebracht met de ernstige gevolgen die een zodanige overtreding met zich kan brengen.

In Hoofdstuk 111, paragraaf 6, stond in plaats van «Binnen dat overlegorgaan functioneert een deelorgaan gevaarlijke stoffen»: Bezien zal nog worden op welke wijze de overlegfunctie van de vaste commissie voor vervoersaangelegenheden (VCV) die was gebaseerd op artikel 6 WGS (zoals dat tot 1992 luidde), in dat kader zal worden ingepast.

Hoofdstuk IV, paragraaf 2.8 (Sancties), luidde: Tegen overtreding van de bij of krachtens de WGS gestelde regels is hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie (maximaal f 10 000) bedreigd. Dezelfde sanctie is bedreigd tegen het niet naleven van de aan een ontheffing verbonden voorschriften. Gelet enerzijds op het feit, dat met deze wet preventie wordt beoogd, en gelet anderzijds op de ernstige gevolgen die niet naleving van deze wet met zich kan brengen, verdient niet alleen een verhoging van de bedreigde geldboete aanbeveling, doch tevens een verbreding van het sanctiepakket.

Hoofdstuk V luidde als volgt:

– In paragraaf 3.4.2, luidde de passage beginnende met «De uiteindelijke routeringsbevoegdheid» tot «De bevoegdheid»: Daarnaast is uitgangspunt, dat de gemeenteraad het aangewezen orgaan is om te beoordelen of de plaatselijke situatie het nodig maakt om in het belang van de openbare veiligheid tot routing over te gaan. De praktijk heeft geleerd, dat onder – het regime van de WGS ongeveer 150 van de omstreeks 740 gemeenten gebruik hebben gemaakt van hun bevoegdheid tot routing. Wanneer thans alle gemeenten een verplichting tot routing zou worden opgelegd zou dat leiden tot onnodige en omvangrijke beleidslasten zowel voor de overheid als voor het bedrijfsleven.

– In paragraaf 3.4.2, ontbrak de zin beginnende met «Voor zover het provinciale en gemeentelijke besluiten betreft».

– In paragraaf 3.4.3 ontbrak de passage beginnende met «De aanwijzing van vaarwegen en spoorwegen» tot «In dit verband».

– In paragraaf 3.7.3 stond in plaats van de passage beginnende met «:Op grond van» tot aan het einde: Aan de opsporingsambtenaren zijn dezelfde bevoegdheden toegekend als aan de toezichthoudende ambtenaren. De reden daarvan is dat de bevoegdheden die op grond van het Wetboek van Strafvordering aan opsporingsambtenaren toekomen (o.m. aanhouding en

inbeslagneming) voor het specifieke terrein van het vervoer van gevaarlijke stoffen niet voldoende zijn. Met name kunnen de bevoegdheden tot inzage in zakelijke bescheiden, onderzoek van stoffen, monstername en onderzoek en tot stilstand brengen van vervoermiddelen (bevoegdheden die aan de toezichthoudende ambtenaren zijn toegekend), ook bij de opsporing op dit terrein niet worden gemist. De toekenning van deze specifieke bevoegdheden (ook) aan de opsporingsambtenaren betekent overigens niet dat hun bevoegdheden op grond van het Wetboek van Strafvordering op dit terrein niet meer zouden gelden. Die bevoegdheden blijven van kracht naast de specifiek in deze wet geregelde bevoegdheden. Bij de toedeling van deze bevoegdheden aan de verschillende categorieën opsporingsambtenaren is, evenals bij de bevoegdheden van de toezichthoudende ambtenaren, rekening gehouden met het feit, dat voor de uitoefening van bepaalde bevoegdheden ter vermindering van risico's specifieke deskundigheid vereist is op het terrein van de gevaarlijke stoffen. Als voorbeeld van zodanige bevoegdheden gelden bijvoorbeeld die tot onderzoek van gevaarlijke stoffen en tot monsternamen daarvan. Deze bevoegdheden zijn uitsluitend aan de ambtenaren van de Rijksverkeersinspectie toegekend: zie artikel 42.

– Paragraaf 3.9.3 luidde:

Overtreding van de WVGS wordt in artikel 52, evenals in de huidige WGS, gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar en een geldboete van de derde categorie (maximaal f 10 000) of met een van deze straffen. Naast degene die feitelijk de handelingen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, verricht, stelt de WVGS ook het hoofd of de bestuurder van een bedrijf, waarin die handelingen worden verricht, of leden van het toezichthoudend personeel voorzover schriftelijk met de zorg voor de naleving belast, strafrechtelijk aansprakelijk voor de niet naleving van deze wet in het bedrijf. Op het hoofd of de bestuurder of op de leden van het toezichthoudend personeel is de algemene verplichting gelegd zorg te dragen voor de naleving van de WVGS in hun bedrijf. De strafsanctie van artikel 52 heeft ook betrekking op niet-nakoming van deze verplichting.

In verband met de gewenste preventieve werking van de WVGS en de ernstige gevolgen die niet-naleving van de wet kan hebben, is het gewenst een verdergaande strafbepaling op te nemen voor die gevallen waarin de overtreder weet of moest weten dat door de overtreding gevaar voor de openbare veiligheid kan ontstaan. Vergelijkbare bepalingen komen op het terrein van het milieu voor in de artikelen 173 a en b van het Wetboek van Strafrecht. Een strafbepaling als bovenbedoeld is opgenomen in artikel 53 van de WVGS. Op grond daarvan worden deze, als misdrijf aangemerkte, gevallen gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of geldboete van de vijfde categorie (maximaal f 100 000). Overigens biedt artikel 23, zevende lid, van het Wetboek van Strafrecht de mogelijkheid een geldboete van de naast hogere categorie op te leggen indien het strafbaar feit wordt gepleegd door een rechtspersoon. Voor het strafbaar feit van artikel 52 is dit de vierde categorie (maximaal f 25 000) en voor dat van artikel 53 de zesde categorie (maximaal f 1 000 000).

De toelichting op artikel 8 ontbrak.

De toelichting op artikel 11 luidde: Deze bepaling komt ook reeds voor in de uitvoeringsregels op basis van de huidige WGS. De woorden «zoveel mogelijk» moeten conform de huidige praktijk zo worden uitgelegd dat de bebouwde kom moet worden vermeden als men er niets te zoeken heeft.

In concreto betekent dit dat het vervoeren van gevaarlijke stoffen door de bebouwde kom slechts is toegestaan indien men bijvoorbeeld ter plaatse moet laden of lossen, of wanneer de desbetreffende doorgaande route door de bebouwde kom loopt.

In de toelichting op de artikelen 37 tot en met 44 was na «vervangen» ingevoegd: Het gaat bij deze bepalingen om de bevoegdheden van toezichthoudende ambtenaren. In de WVGS (zie artikel 36) zijn die bevoegdheden eveneens toegekend aan de opsporingsambtenaren. In Hfdst. V, par. 3.7.3 is daar reeds op ingegaan.

In de toelichting op artikel 49 stond in plaats van de passage beginnende met «Het principe van de kostendekking» tot aan het einde: In verband met de rechtszekerheid is bepaald dat de vergoedingen voor de verleende diensten niet meer mogen bedragen dan de werkelijk daarvoor gemaakte kosten, en dat bij algemene maatregel van bestuur de bestanddelen, waaruit de tarieven zijn samengesteld, moeten worden aangegeven.

De toelichting op artikel 51 ontbrak.

De toelichting op artikel 61 a ontbrak.